

CZAULAR (2) *sb m*

czaular (1) **caular** (1) *BielSpr (1 : 1)*.

N sg czâular (2); -ar (1), -(a)r (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Zniekształcony wyraz turecki „czawuszlar” (pl od „czawusz”) oraz niepełny tytuł ich starosty tzw. „czawuszlar böllükbaszy” – dowódcy oddziału czauszy, którzy pełnili m.in. funkcję straży przybocznej sułtanów osmańskich (2) : Caulár StároŃta iáko MárŃzałek odbija Ludzi buławą ktorzy bliŃko idą Cesárzá (marg) Czaular. (-) á thák ná ftrzeleniu z łuku od Cefárzá poŃpolity Lud idzie. *BielSpr* 53v.*

Cf **CZAUSZ**

MM